

det Fornødne ved at sætte Hestene over Færgen, og det samme maa vel være Tilfældet med Hensyn til det Vand, som her er Tale om, mellem Holland og Falster.

Orsted: Naar Paragraphen siger, at der for Districtshestene og disses Førere høves fri Overfart ved Færgestederne, saa er dette vistnok en rigtig Bestemmelse under den Forudsætning, at det blot skal indeholde, at vedkommende Districter eller vedkommende Udredere skulle være fri for nogen Byrde i den Henseende. Jeg troer endogsaa, at Førerne paa deres Tilbagereise maae være fri for at betale Færgpenge. Derimod kan jeg ikke finde det fuldkommen rigtigt, hvis Paragraphen skal forstaaes saaledes, at Befordringen over Færgen skal være ubetinget fri, at den skal skee uden Bederlag, hvilket kunde synes at følge af Udtrykkene: „der høves fri Overfart ved Færgestederne“. Det er vist en almindelig Regel, som er hjemlet i de fleste Privilegier, som ere givne for Færgeløbene, at det Offentlige skal have fri Overfart. Men der er gjort mangfoldige Undtagelser deraf, og der vil i Fremtiden utvivlsomt skee endnu flere, da det ikke er overeensstemmende med rigtige Grundsatninger, at saadan fri Overfart skal gives; thi det kan ikke skee paa anden Maade, end at Færgemændene maae, for den Byrde, de have af det Offentliges fri Befordring, holdes skadesløse ved en højere Færgetart, end der ellers kunde tilkomme dem. Det er ogsaa i Forordningen om Fribefordringer af 26de Juni 1844 § 15 sagt, at forsaavidt der paa de i det Foregaaende ommeldte Reiser maatte foreskalde Transporter over større eller mindre Færgesteder, bliver for samme ingen Betaling at erlægge med mindre en saadan, enten med det fulde tartmæssige Beløb, eller med et under samme nedsat Beløb, er hjemlet i det paa Færgesarten meddelte Privilegium. Det er vist med denne Indskrænkning, at det ogsaa her maa forstaaes, at Districtshestene og deres Førere skulle have fri Overfart, og dersom Paragraphen skulde forstaaes saaledes, at Færgemændene skulde ubetinget være pligtige at yde disse Befordringer uden Bederlag, uagtet der ellers ved de specielle Bestemmelser for Færgeløbene kan være tillagt dem Betaling for Be-

fordringer i det Offentliges Tjeneste, saa kunde den behøve en Lempning.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke nægte, at jeg antager, at det har været Hensigten ved Affattelsen af Paragraphen at have den Uligged, som hidtil har bestaaet mellem de forskjellige Færgesteder, ved at indføre den almindelige Regel, at der høves fri Overfart ved Færgestederne for Districtshestene. Ellers seer jeg ikke, hvortil det almindelige Udtryk skulde hjælpe, og det vil vel heller ikke blive nogen saa betydelig forsøgt Byrde, at der kan være nogen særdeles Betænkelse derved. Det er et Punkt, som kan være meget tvivlsomt, naar man vil gaae efter Bestemmelserne i de forskjellige Færges Bevillinger; men netop fordi det oftere har givet Anledning til Strid, var det ønskeligt at faae en almindelig Regel som den, der gives ved Loven, og det saa meget mere, som en Mængde Færges bevillinger ere udstedte med det Tillæg, at de maatte være underkastede saadanne Bestemmelser, som maatte følge af den almindelige Lovgivning, og hvis der skulde være Noget, som kunde troe sig besøjet til at fremsætte Fordring paa en særegen Pengeerstatning, saa kunde man jo forsøge paa at gjøre sin Fordring særskilt gjældende. Men Paragraphen er affattet i saa almindelige Udtryk, at den vistnok maa antages for at være eens for alle de forskjellige Færgesteder.

Blechingberg: Jeg har dog heller ikke forstaaet Udtrykkene i denne Paragraph paa den Maade, som den ærede Minister har udtalt. Jeg har meent, at det skulde være Forholdet mellem Districtet paa den ene Side og det Offentlige paa den anden Side, hvorom der handles i Henseende til fri Overfart; men ingenkunde om at afgjøre de mange Contractsforhold, som maatte bestaae med Hensyn til Privilegiehaverne paa de forskjellige Færgesteder. Det synes heller ikke rimeligt, at disse heelt forskjellige Forhold have været tagne under de specielle Overveielser, som ville være fornødne, for at regulere dem gjennem en Lov som den nærværende, som har et ganske andet Siemed. Det maa naturligtvis staae i det Offentliges Magt at arrangere disse Forhold, som det sin-der det i sin Interesse, ligeoverfor Districterne;